

Het Boek van Joël en de Laodicese Kerk der Zevendedagsadventisten - Nummer Vierendertig

Jeff Pippenger
2026-01-27

Nummer Vierendertig

Opdat er een stem in de woestijn zou zijn, moet er een woestijn zijn. In juli 2023 begon een stem te klinken die vaststelde dat de Leeuw uit de stam van Juda toen de openbaring van Zichzelf, zoals uiteengezet in hoofdstuk één van het boek Openbaring, begon te ontzegelen. De teleurstelling van sabbat, 18 juli 2020, vormde het begin van de drieënhalve dagen van Openbaring elf, die eindigden op sabbat, 30 december 2023. Op die sabbat sprak Future for America voor het eerst sinds juli 2020 weer in het openbaar tijdens een Zoom-bijeenkomst.

Vanaf dat moment heeft de Openbaring van Jezus Christus zich geleidelijk ontvouwd. Zij begon met een openbaring van het woord „waarheid”, waarvan vervolgens werd ingezien dat het een raamwerk vertegenwoordigde van drie stappen, aangeduid door de eerste, dertiende en tweeëntwintigste letters van het Hebreeuwse alfabet, die, samengevoegd, het woord „waarheid” vormen. De drie stappen die in het raamwerk van het woord „waarheid” worden vertegenwoordigd, waren een oude waarheid, geplaatst in een nieuwe context.

Jarenlang hebben wij aangetoond dat de drie stappen van de voorhof, het heilige en het Allerheiligste parallel liepen met de drie werken van de Heilige Geest, terwijl Hij in de voorhof overtuigt van zonde, in het heilige gerechtigheid openbaart en in het Allerheiligste oordeelt. Wij hebben vastgesteld dat deze drie stappen door het hele Woord van God heen worden geopenbaard, maar al deze inzichten werden vergroot binnen het kader van de „waarheid”, vanaf 2023. Een oude waarheid nemen en haar in een nieuw kader van waarheid plaatsen, is wat Christus doet terwijl Hij Zijn Woord geleidelijk verder ontzegelt. De „woestijn” die in 2023 eindigde, vertegenwoordigt een profetische „tijd van het einde”, wanneer een profetie wordt ontzegeld. Die profetie is de openbaring van Jezus Christus, die de „Waarheid” is.

“In de tijd van de Heiland hadden de Joden de kostbare juwelen van de waarheid zó bedekt met het puin van overlevering en fabel, dat het onmogelijk was het ware van het valse te onderscheiden. De Heiland kwam om het puin van bijgeloof en lang gekoesterde dwalingen weg te ruimen en de juwelen van Gods woord in het raamwerk van de waarheid te plaatsen. Wat zou de Heiland doen indien Hij nu tot ons zou komen zoals Hij tot de Joden kwam? Hij zou een soortgelijk werk moeten verrichten in het wegruimen van het puin van overlevering en ceremonie. De Joden waren zeer verontrust toen Hij dit werk deed. Zij hadden de oorspronkelijke waarheid van God uit het oog verloren, maar Christus bracht haar opnieuw in het zicht. Het is ons werk de kostbare waarheden van God te bevrijden van bijgeloof en dwaling. Wat een werk is ons in het evangelie toevertrouwd!” Review and Herald, 4 juni 1889.

Het “is ons werk de kostbare waarheden van God te bevrijden van bijgeloof en dwaling” en “de juwelen van Gods Woord te zetten in het raamwerk van de waarheid.” In 2023 heeft de Heer het raamwerk van de waarheid ingevoerd, in de structuur die wordt voorgesteld door het woord “waarheid.” Dat raamwerk brengt de “oorspronkelijke” waarheden “van God” in het zicht.

“Het stof en puin van de dwaling hebben de kostbare juwelen van de waarheid bedolven, maar de arbeiders des Heren kunnen deze schatten blootleggen, zodat duizenden er met vreugde en ontzag naar zullen opzien. Engelen van God zullen de nederige arbeider terzijde staan en genade en goddelijke verlichting schenken, en duizenden zullen ertoe gebracht worden met David te bidden: ‘Open mijn ogen, opdat ik de wonderen van uw wet aanschouwe.’ Waarheden die eeuwenlang ongezien en onbeacht zijn gebleven, zullen oplichten van de verlichte bladzijden van Gods heilig Woord. De kerken in het algemeen, die de waarheid hebben gehoord, haar hebben geweigerd en met voeten hebben getreden, zullen nog goddelozer handelen; maar ‘de verstandigen’, zij die oprecht zijn, zullen het verstaan. Het boek is geopend, en de woorden van God bereiken de harten van hen die ernaar verlangen zijn wil te kennen. Bij de luide roep van de engel uit de hemel die zich bij de derde engel voegt, zullen duizenden ontwaken uit de verdoving die de wereld eeuwenlang in haar greep heeft gehouden, en zij zullen de schoonheid en waarde van de waarheid zien.” Review and Herald, 15 december 1885.

De „werkers des Heren” die „de wijzen” zijn en „die oprecht zijn”, „zullen verstaan” en „schatten” „aan het licht brengen, zodat duizenden er met verrukking en ontzag op zullen zien.” Helaas voor het Laodiceïsche Adventisme zijn zij het niet die ontwaken uit hun verdoving bij de luide roep van de derde engel, want dat is de zondagswet, en dat is veel te laat voor het Adventisme om te ontwaken. De arbeiders van het elfde uur ontwaken uit hun „verdoving” „bij de luide roep van de engel die zich bij de derde engel voegt” bij de spoedig komende zondagswet. Sinds 2024 zijn „Waarheden die eeuwenlang ongezien en onbeacht zijn gebleven” aan het opvlammen „vanuit de verlichte bladzijden van Gods heilige woord.”

In Jesaja 22:22 wordt Eljakim een sleutel gegeven, en in Matteüs 16 worden aan Petrus de sleutels van het koninkrijk gegeven.

En Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen; en hij zal openen, en niemand zal sluiten; en hij zal sluiten, en niemand zal openen. Jesaja 22:22.

De „sleutel” wordt aan Filadelfia gegeven, want dat is de enige andere plaats in de Schrift waar de sleutel van het openen en sluiten wordt genoemd.

En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Hij die de sleutel van David heeft, die opent en niemand sluit, en sluit en niemand opent: Ik ken uw werken; zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven, en niemand kan die sluiten; want gij hebt weinig kracht, en gij hebt Mijn woord bewaard en Mijn naam niet verloochend. Openbaring 3:7, 8.

Bij de laatste woordenwisseling met de haarkloevende Joden stelde Christus een vraag die de Joden niet konden beantwoorden.

Toen de Farizeeën bijeen waren, stelde Jezus hun deze vraag: Wat denkt gij van de Christus? Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: De Zoon van David. Hij zeide tot hen: Hoe noemt David Hem dan in de Geest Heer, wanneer hij zegt: De Heer heeft tot mijn Heer gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden tot een voetbank Uwer voeten gemaakt heb? Indien David Hem dan Heer noemt, hoe is Hij zijn Zoon?

En niemand kon Hem een woord antwoorden, en evenmin durfde iemand Hem van die dag af nog enige vragen te stellen. Mattheüs 22:41–46.

De Joden waren niet in staat de profetische verhouding tussen David en Christus te begrijpen, want hun ontbraken de profetische sleutels om de bijbelse taal van regel op regel te verstaan. Christus beëindigde Zijn omgang met de Joden door aan te wijzen dat hun blindheid gegrond was op hun onvermogen het Woord der waarheid recht te verdelen. Hij had duidelijk gemaakt dat, indien men Mozes verstond, men Christus zou verstaan; maar zij begrepen de Schriften die zij beweerden te handhaven en te verdedigen, niet.

De “sleutel” van het “huis van David” werd gegeven aan de Millerieten, die de gemeente van Filadelfia waren. De “sleutel” was een hervormingsbeweging die werd voorgesteld door geopende en gesloten deuren. Van 1798 tot 1863 ging de Milleritische beweging van de ervaring van Filadelfia naar de ervaring van Laodicea, terwijl zij overging van een beweging tot een gemeente. Op 19 april 1844 werd een deur geopend en een deur gesloten, zoals op 22 oktober 1844 een deur werd geopend en een deur werd gesloten, en zoals in 1863 een deur werd geopend en een deur werd gesloten.

Eliakim had een sleutel, maar aan Petrus werden „sleutels” gegeven. De sleutel in het enkelvoud was de gesloten deur van 1844.

“Het onderwerp van het heiligdom was de sleutel die het mysterie van de teleurstelling van 1844 ontsloot. Het opende voor het oog een volledig stelsel van waarheid, samenhangend en harmonisch, en toonde aan dat Gods hand de grote adventbeweging had geleid, terwijl het de tegenwoordige plicht openbaarde doordat het de positie en het werk van Zijn volk aan het licht bracht.” *The Great Controversy*, 423.

Het onderwerp van het heiligdom was de sleutel die de gesloten deur van 1844 ontsloot, maar aan Petrus werden ook de sleutels van het koninkrijk gegeven.

En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En ook Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en al wat gij op de aarde zult binden, zal in de hemelen gebonden zijn; en al wat gij op de aarde zult ontbinden, zal in de hemelen ontbonden zijn. Mattheüs 16:17–19.

Regel op regel ontvangt Filadelfia, de laatste verbondsbruid zoals vertegenwoordigd door Petrus, de sleutel van het huis van David evenals de sleutels van het koninkrijk der hemelen. De sleutel van het huis van David is het laatste onderwerp waarover Jezus met de Farizeeën in gesprek was.

Terwijl de Farizeeën bijeenvergaderd waren, vroeg Jezus hun, zeggende: Wat denkt gij van de Christus? Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: De Zoon van David. Hij zeide tot hen: Hoe noemt David Hem dan in de Geest Heer, wanneer hij zegt: De Heere heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gesteld zal hebben tot een voetbank Uwer voeten? Indien David Hem dan Heer noemt, hoe is Hij dan zijn Zoon?

En niemand kon Hem een woord antwoorden, noch durfde iemand Hem van die dag af nog enige vragen te stellen. Mattheüs 22:41–46.

Het onderwerp van David en zijn Heere is precies waar Petrus op Pinksteren in de bovenzaal, op het derde uur, begint. Het onderwerp dat de deur van de wisselwerking tussen de Farizeeën en Christus sloot, is de sleutel die Petrus gebruikte om op Pinksteren de deur van de bovenzaal te openen.

Want David is niet opgevaren naar de hemelen; maar hij zegt zelf: De Heere heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten. Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Dien gij gekruisigd hebt.

Toen zij dit nu hoorden, werden zij diep in het hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en tot de overige apostelen: Mannen broeders, wat zullen wij doen?

Toen zei Petrus tot hen: Bekeert u, en ieder van u late zich dopen in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van de zonden, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte, en voor uw kinderen, en voor allen die verre zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal. En met vele andere woorden betuigde en vermaande hij hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht. Zij dan die zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen aan hen toegevoegd. Handelingen 2:34–41.

Petrus had de sleutels om te binden of te ontbinden, en wanneer hij dat deed, stemde de hemel in met het handelen van Petrus. Petrus vertegenwoordigt de Godheid en de mensheid die samenwerken om de waarheden van Gods Woord te ontsluiten. Wanneer die waarheden worden ontsloten, worden zij voorgesteld als kennis.

„De sleutel der kennis was in Christus’ dagen weggenomen door hen die haar hadden moeten bezitten om de schatkamer der wijsheid in de oudtestamentische Schriften te ontsluiten. De rabbijnen en leraars hadden het Koninkrijk der hemelen voor de armen en verdrukten nagenoeg toegesloten en hen aan hun lot overgelaten om te vergaan. In Zijn redevoeringen bracht Christus niet vele dingen tegelijk voor hen, opdat Hij hun verstand niet in verwarring zou brengen. Hij maakte elk punt helder en duidelijk. Hij versmaadde de herhaling van oude en vertrouwde waarheden in de profetieën niet, indien deze ertoe dienden denkbeelden in te prenten.”

“Christus was de oorsprong van alle oude kostbare waarheden. Door het werk van de vijand waren deze waarheden uit hun plaats verdrongen. Zij waren losgemaakt van hun ware positie en geplaatst in het raamwerk van de dwaling. Het werk van Christus was deze kostbare

edelstenen opnieuw op hun plaats te brengen en ze in het raamwerk van de waarheid te bevestigen. De beginselen van de waarheid, die door Hemzelf waren gegeven om de wereld tot zegen te zijn, waren door Satans toedoen begraven en schenen blijkbaar uitgestorven te zijn. Christus redde ze uit het puin van de dwaling, gaf hun een nieuwe, levenskrachtige kracht en gebod hun te schitteren als kostbare juwelen en voor eeuwig stand te houden.

„Christus Zelf kon elk van deze oude waarheden gebruiken zonder ook maar het kleinste deeltje te ontlenuen, want Hij had ze alle voortgebracht. Hij had ze in de geesten en gedachten van iedere generatie gelegd, en toen Hij naar onze wereld kwam, herschikte en bezielde Hij de waarheden die dood waren geworden, en maakte Hij ze krachtiger ten behoeve van toekomstige generaties. Het was Jezus Christus die de macht had de waarheden uit het puin te redden en ze opnieuw aan de wereld te geven met meer dan hun oorspronkelijke frisheid en kracht.” Manuscript Releases, deel 13, 240, 241.

Petrus' sleutels waren om te binden en te ontbinden, en Petrus vertegenwoordigt de laatste christelijke bruid, die de honderdvierenveertigduizend zijn. De bindende boodschap van Petrus, vertegenwoordigd in het getuigenis van de honderdvierenveertigduizend, is de verzegeling. De ontbindende boodschap van Petrus in het getuigenis van de honderdvierenveertigduizend is de islam van het derde wee.

„Toen zag ik de derde engel. Mijn begeleidende engel zei: ‘Vreeswekkend is zijn werk. Ontzagwekkend is zijn zending. Hij is de engel die het koren uit het midden van het onkruid moet uitkiezen, en het koren voor de hemelse schuur moet verzegelen, of binden. Deze dingen behoren de gehele geest, de volledige aandacht, geheel in beslag te nemen.’” Early Writings, 119.

De gebonden tarwe wordt voorgesteld door het eerstelingsgarveoffer van tarwe van Pinksteren, dat als beweegoffer de opheffing van het banier van de honderdvierenveertigduizend zou vertegenwoordigen. De verzegeling van Gods volk is Petrus' innerlijke boodschap, die plaatsvindt gedurende de geschiedenis van de islam van het derde wee, dat vanaf 11 september geleidelijk wordt losgelaten.

En na deze dingen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat de wind niet zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enige boom. En ik zag een andere engel opkomen uit het oosten, die het zegel van de levende God had; en hij riep met luide stem tot de vier engelen, aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, zeggende: Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God aan hun voorhoofden verzegeld hebben. Openbaring 7:1–3.

Die vier winden die tijdens de verzegeling van Gods volk worden tegengehouden, werden op 11 september losgelaten en vervolgens door George Bush de jongere beteugeld. De uiterlijke boodschap van Petrus is de islam, en het loslaten en het beteugelen van de islam is de uiterlijke boodschap die door de tijd van de verzegeling heen loopt. Petrus' menselijkheid is verbonden met de Godheid, want de hem gegeven sleutels vertegenwoordigen overeenstemming tussen hemel en aarde.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„De duisternis van de boze omgeeft hen die nalaten te bidden. De gefluisterde verzoeken van de vijand verleiden hen tot zonde; en dat alles omdat zij geen gebruikmaken van de voorrechten die God hun heeft gegeven in de goddelijke instelling van het gebed. Waarom zouden de zonen en dochters van God terughoudend zijn om te bidden, wanneer het gebed de sleutel is in de hand van het geloof om de schatkamer van de hemel te ontsluiten, waar de onbegrensde hulpbronnen van de Almacht zijn weggelegd? Zonder onophoudelijk gebed en waakzaam toezicht lopen wij gevaar onzorgvuldig te worden en van het rechte pad af te wijken. De tegenstander tracht voortdurend de weg naar de genadetroon te versperren, opdat wij niet door ernstige smeekbede en geloof genade en kracht zouden verkrijgen om de verzoeking te weerstaan.”

‘Er zijn bepaalde voorwaarden waaronder wij mogen verwachten dat God onze gebeden zal horen en verhoren. Een van de eerste hiervan is dat wij onze behoefte aan hulp van Hem voelen. Hij heeft beloofd: “Ik zal water gieten op de dorstige, en stromen op het droge.” Jesaja 44:3. Zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, die naar God verlangen, mogen er zeker van zijn dat zij vervuld zullen worden. Het hart moet openstaan voor de invloed van de Geest, anders kan Gods zegen niet worden ontvangen.

„Onze grote nood is op zichzelf een pleitgrond en spreekt op de meest welsprekende wijze ten gunste van ons. Maar de Heere moet worden gezocht om deze dingen voor ons te doen. Hij zegt: ‘Bidt, en u zal gegeven worden.’ En: ‘Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, hoe zal Hij ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’ Mattheüs 7:7; Romeinen 8:32.

“Indien wij ongerechtigheid in ons hart koesteren, indien wij vasthouden aan enige zonde waarvan wij ons bewust zijn, zal de Heere ons niet horen; maar het gebed van de berouwvolle, verbrijzelde ziel wordt altijd aangenomen. Wanneer al het ons bekende onrecht is rechtgezet, mogen wij geloven dat God onze smekingen zal verhoren. Onze eigen verdienste zal ons nooit aanbevelen tot de gunst van God; het is de waardigheid van Jezus die ons zal redden, Zijn bloed dat ons zal reinigen; toch hebben ook wij een taak te vervullen door te beantwoorden aan de voorwaarden voor aanneming.

“Een ander element van volhardend gebed is geloof. ‘Wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij een Beloner is van hen die Hem ernstig zoeken.’ Hebrëen 11:6. Jezus zei tot Zijn discipelen: ‘Daarom zeg Ik u: al wat gij biddende begeert, gelooft dat gij het ontvangt, en het zal u ten deel vallen.’ Markus 11:24. Nemen wij Hem op Zijn woord?” Schreden naar Christus, 94–96.

„Hier is een les voor jonge mannen die belijden dienstknechten van God te zijn, Zijn boodschap dragend, en die in hun eigen schatting verheven zijn. Zij kunnen in hun ervaring niets opmerkelijks aanwijzen, zoals Elia dat kon, en toch achten zij zich te hoog om plichten te verrichten die hun gering schijnen. Zij willen niet afdalen van hun ambtelijke waardigheid om noodzakelijke dienst te bewijzen, uit vrees dat zij het werk van een knecht zouden doen. Al dezen behoren te leren van het voorbeeld van Elia. Zijn woord sloot de schatten van de hemel,

de dauw en de regen, voor de aarde gedurende drie jaren. Zijn woord alleen was de sleutel om de hemel te ontsluiten en regenbuien te doen neerdalen. Hij werd door God geëerd toen hij zijn eenvoudig gebed opdroeg in tegenwoordigheid van de koning en de duizenden van Israël, als antwoord waarop vuur uit de hemel flitste en het vuur op het offeraltaar ontstak. Zijn hand voerde het oordeel van God uit door achthonderdvijftig priesters van Baäl te doden; en toch was hij, na de uitputtende inspanning en de meest luisterrijke overwinning van die dag, hij die wolken en regen en vuur uit de hemel kon brengen, bereid de dienst van een geringe knecht te verrichten en vóór de wagen van Achab uit te lopen in de duisternis en in de wind en de regen, om de vorst te dienen die hij niet had gevreesd openlijk te bestraffen vanwege zijn zonden en misdaden. De koning trok binnen de poorten. Elia wikkelde zich in zijn mantel en legde zich neer op de blote aarde.” Testimonies, deel 3, 287.